

سازمان جهانی تجارت و کشاورزی ایران

زورار پرمه و میرهادی سیدی^۱

چکیده

با پذیرش ایران در سازمان جهانی تجارت به عنوان عضو ناظر و آغاز مذاکرات عضویت ایران در این سازمان لازم است هریک از بخش‌های اقتصادی کشور نسبت به بررسی سطح تعهدات و میزان حمایتها اقدامات لازم را انجام دهد. بر این اساس، در این مقاله نسبت به بررسی سطح حمایتها در کشورهای عضو این سازمان و همچنین وضعیت حمایتهای قیمتی و غیرقیمتی بخش کشاورزی کشور اقدام شده است. برآوردهای حمایت قیمتی در این مقاله نشان می‌دهد که در بیشتر سالها نه تنها حمایت قیمتی از بخش کشاورزی صورت نگرفته است، بلکه همه ساله بخش کشاورزی مالیات ضمنی نیز پرداخته و تنها در اواخر دوره مورد بررسی (سال ۱۳۸۱ به بعد) حمایت قیمتی از این بخش به دلیل اعمال قیمت تضمینی گندم (قیمت تضمینی گندم در این سالها بالاتر از قیمت خارجی بوده است) مثبت شده است. البته دولت در بیشتر سالها از طریق یارانه نهاده‌ها (کود و سم)، یارانه حاملهای انرژی و اعتبارات ارزان، بخش کشاورزی را مورد حمایت قرار داده است. بررسی سهم حمایت از کل ارزش تولید محصولات کشاورزی بیانگر آن است که با احتساب انرژی این سهم همواره بالای ۱۰ درصد قرار گرفته و بنابراین در صورت الحاق به این سازمان بخش کشاورزی مشمول تعهدات کاهشی حمایتها می‌گردد.

^۱-پژوهشگران مؤسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی